

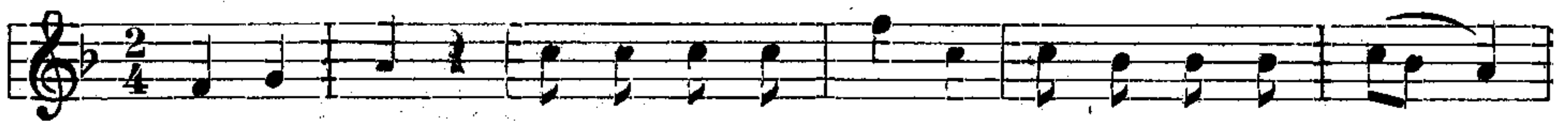
Sleš, Ondráši,
bratře milé,
dobře se mévat budeš;
te máš srce
jako zbučník,
te nám peněz nabodeš.

Vem vobušek,
stop za buček,
čeké dobré příhode:
nech je staré,
nebo mladé,
co se natrefí tobě

Nenech žida
cestó jíti,
není Boží stvoření;
vopté se ho,
co to nese
peníze neb koření.

75.

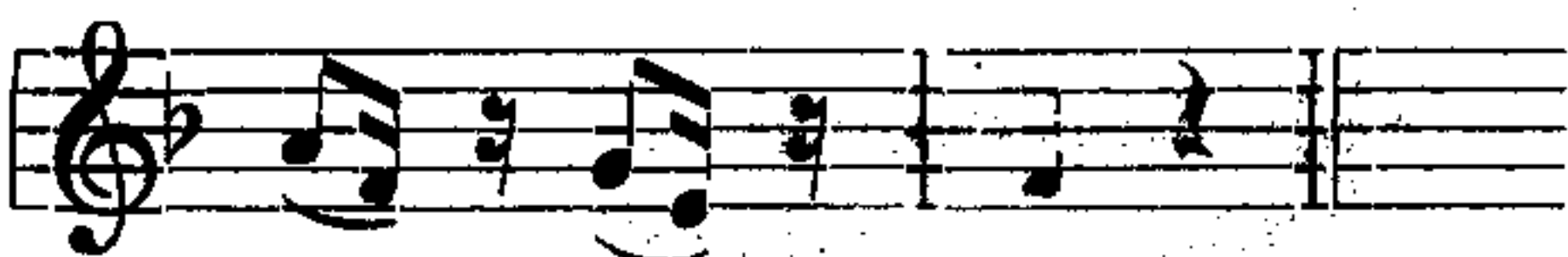
Ondrášova smrt.

Joj, joj, joj, sem, cha-so spě-chaj-te, po-mo-ci hle - daj - te;

na - še-mu hejt-ma-nu, neb má v če-le rá-nu, a již za-mo-dra-lú,

joj, joj, joj!

Joj, joj, joj, sem, chaso, spěchajte,
pomoci hledajte;
našemu hejtmanu,
neb má v čele ránu,
a již zamodralú, joj, joj, joj!

Joj, joj, joj, čo ti porobili,
naš Ondrášku milý,
bodej jich Bůh trestal
a nikdy neprestal,
že tě tak obeslal joj, joj, joj.

Joj, joj, joj, kde sú tvoje šaty,
kde je řetěz zlatý,
kde sú pasomany,
husar premovaný,
kabátec stříbrný, joj, joj, joj.

Joj, joj, joj, kde máš čizmy žluté,
pri nich šňůry zlaté,
kde trapce ohnivy,
podkovy stříbrny
již ti víc nebrní, joj, joj, joj.